

INSTRUKCJA APLIKACJI

Tynk gliniany strukturalny

Przygotowanie podłoża:

Chłonne podłoża takie jak tynk gliniany podkładowy (gruboziarnisty brązowy, maszynowy 06), płyty gliniane, tynk cem-wap, płyty Fermacell itp. nadają się bezpośrednio do aplikacji tynku glinianego. Podłoża gliniane należy zwilżyć wodą przed aplikacją. Jeśli chłonność pozostałych podłoży również jest duża - także należy je zwilżyć wodą.

Podłoża takie jak tynki gipsowe maszynowe, gładzie gipsowe, płyty GK, płyty meblowe i inne niechłonne (lub gładkie) materiały należy przygotować przed aplikacją tynku glinianego. Najczęściej do tego celu używa się gruntu z piaskiem kwarcowym (np. Mapei Ecoprim Grip lub podobny). Należy pamiętać aby dokładnie pokryć gruntem całą powierzchnię, nie pozostawiać miejsc bez kruszywa zawartego w gruncie.

Drugim sposobem na przygotowanie powierzchni jest aplikacja warstwy przejściowej z białego kleju na bazie cementu, np. Mapei Adesilex P9 biały lub inny (nie używać do tego szarych klejów/zapraw, dlatego że mogą one powodować przebarwienia tynku glinianego). Klej nakładać w warstwie o grubości 1-1,5 mm (nieco ponad grubość ziarna).

W przypadku kiedy np. podłoże z płyt GK jest niestabilne lub istnieje ryzyko ruchów konstrukcji to opcja z klejem jest bardziej korzystna, dlatego że można wtopić w jego warstwę siatkę podtynkową (najlepiej o gramaturze > 160,0 g/m²), która ustabilizuje podłoże i będzie przeciwdziałać powstawaniu rys lub pęknięć tynku glinianego.

Aplikacja:

Tynk gliniany strukturalny jest tynkiem jednowarstwowym. W razie potrzeby można nakładać więcej warstw. Optymalna grubość warstwy to 5 mm i dla takiej grubości podawane jest zużycie, które wynosi 8,75 kg/m².

Nie zalecamy aplikacji cieńszych warstw tynku glinianego strukturalnego, dlatego że może to mieć istotny wpływ na efekt dekoracyjny.

Nakładanie grubszych warstw (do 15 mm w jednej warstwie) jest możliwe, pozwala to na osiągnięcie przestrzennych struktur tynku.

Aplikacja ręczna.

Do nakładania tynku glinianego strukturalnego używa się standardowych, nierdzewnych narzędzi tynkarskich, dostępnych powszechnie. Oczywiście na rynku są dostępne wysokiej jakości specjalistyczne narzędzia (pace japońskie, weneckie), ich użycie jest uzasadnione w przypadku profesjonalistów, ale niezbędne do uzyskania konkretnych efektów dekoracyjnych.

Po nałożeniu warstwy tynku należy ją wyrównać lub nadać pożądany kształt powierzchni.

Powierzchnia tynku może być równa lub pofalowana (ten efekt osiąga się poprzez zróżnicowanie grubości warstwy tynku). Do wyrównania tynku należy użyć długich narzędzi takich jak szpachle fasadowe (o długości 500/600 mm), szpachli do gładzi lub łat tynkarskich.

Po osiągnięciu zakładanego efektu należy odczekać do momentu, w którym tynk nadaje się do obróbki. Tynk wtedy ma konsystencję plasteliny w temperaturze pokojowej. Nie klei się do palców kiedy się go naciska, ale podczas mocniejszego nacisku odkształca się. Tak najłatwiej można sprawdzić czy to jest właściwy moment. Ze względu na to, że tynk schnie poprzez odparowanie wody a nie dzięki reakcji chemicznej, czas schnięcia jest uzależniony od wielu czynników, takich jak rodzaj podłoża, grubość warstwy tynku, konsystencja tynku, temperatura oraz wilgotność w pomieszczeniu itd.

Tynk gliniany strukturalny obrabia się poprzez gąbkowanie powierzchni. Jeśli powierzchnia tynku jest równa należy użyć gąbek na pacy, jeśli jest pofalowana - gąbek sześciennych (glazurniczych). Gąbkowanie tynku jest procesem dwuetapowym: pierwsze gąbkowanie wykonuje się gąbką o twardej, zbitej strukturze (np. Kubala 0397), drugie miękką gąbką z nacięciami (np. Kubala 0388, 0378). Przed gąbkowaniem zwilża się delikatnie powierzchnię tynku wodą, używając do tego ręcznego opryskiwacza (np. Kwazar Venus Super 360, Marolex Master Ergo). Należy pamiętać, że należy zwilżać wodą niewielkie fragmenty powierzchni, powiedzmy 50x50 cm, następnie gąbkować i tak fragment po fragmencie obrabiać całą powierzchnię.

Gąbkowanie polega na zacieraniu powierzchni tynku okrężnymi ruchami do uzyskania jednorodnej struktury. Po pierwszym gąbkowaniu struktura powinna mieć delikatne wżery i rysy od ziaren kruszywa, które znajdują się w tynku. Jest to normalne i zostanie zniwelowane w kolejnym etapie obróbki. Po zagąbkowaniu całości danej powierzchni pozostawiamy tynk do momentu kiedy odparuje z niego woda, którą dostarczyliśmy podczas pierwszego gąbkowania. Zazwyczaj jest to ok pół godziny, do godziny czasu. Następnie ponownie zwilżamy tynk wodą i gąbkujemy, tym razem miękką gąbką. Podczas tej czynności powinny zatrzeć się wszystkie rysy a struktura powinna przypominać skórkę pomarańczy. Każde gąbkowanie tynku wymywa glinę z mieszanki odstawiając kruszywo zawarte w tynku i tym samym osiąga się porządany efekt dekoracyjny. Im więcej razy gąbkujemy tym bardziej odstawiamy kruszywo, tym samym tynk staje się bardziej "chłodny" w odbiorze i ma bardziej niejednorodny kolor.

Należy pozostawić tynk do pełnego wyschnięcia a następnie delikatnie omieść luźne ziarna kruszywa, które utrzymują się na powierzchni tynku. Do tego celu najlepiej użyć czystej suchej gąbki lub miękkiej zmiotki. Należy pamiętać aby podczas tej czynności nie uszkodzić tynku glinianego.